Kunszentmárton, 1902. szeptember 1. 45-ik szám. Hatodik évfolyam.

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

Vegyestartalmú hetiközlöny.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Egész évre — — — — — — — — — — 8 kor.
Félévre — — — — — — — — — — 4 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

MEGJELEN VASÁRNAP REGGEL.
Felelős szerkesztő
CSANADY JÓZSEF.
Főmunkatársak: TELEGDY LAJOS és VÉKONY PÁL.

HIRDETÉSI DÍJAK:
Egy hasábos petitsoronként 20 fillér.
NYILTTÉR sora 1 kor. Ezen itéletek sora 2 korona
A hirdetési díjak előre fizetendők.

Halottak napján.

Tiszta gyász, magasztos fájdalom járja át lényünket, midőn járunk kint a halottak kertjében, melyben fényesen ragyog a szeretet világa, kis siron, nagy siron, kriptákon egyaránt. Megragadóan szivhez szóló az a láng, melyet a sír fölött gyujtunk az emberi szeretetnek, melynek nem vet véget a sírhalom, mert tart azután is és a fájdalommal párosulva megnemesíti a szíveket. Ó, nem halt meg egészen az, akit szerettek idekint a siralom völgyén. A temető hideg, sivár éjszakájába bevilágít és bemelegít a szeretet fénye, melyet dobogó szív érez a halott szív iránt s ez a szeretet áttör a göröngyön, le a koporsóig és megilleti a hallottat.

De ki is tudná szavakkal elmagyarázni a sejtelmes érzések tengerét, mely halottak napján a szeretetteink kiválasztott, feldiszített sírja fölött zug körül bennünket.

Nemesebbek és jobbak vagyunk halottak estéjén, midőn járunk künn a temetőben; mert midőn egy érzés, egy kötelesség tudata szólít ki bennünket a halottak kertjébe, semmi profán érdek nem mozdul meg bennünk, mert hisz a halottaktól nem várhatunk semmit és tartani sem kell tőlük. Tiszta önzetlenség az, amely halottainkhoz visz és a legforróbb, legbecsületesebb könnyeink azok, melyeket a keresztek tövében hullatunk.

Gyönyörű ünnep a hallottaké. Aki meg hagyta nekünk ez ünnep tartását, az nemcsak hogy szerette az emberiséget, de ismerte is és hitt, bízott benne s főleg jónak tartotta. S egy nagy czél lebegett ellőtte: lehozni egy napra a halandó ember elé a tulvilágot, hogy lássa és higyjen benne. Egy éjszakára kizökkenteni az anyagi javakért és kéjeikért viaskodó tömeget a földi élet megszokott jármából és kiszólítani a hallhatatlanság előcsarnokába, hogy lássa, hogy nem mulik el minden azzal a haúttal, mely a koporsóra hullik, hanem van egy hatalmas, fölötte álló erő, mely kihat a siron tul és az élőt a halotthoz vonja ellenállhatatlanul: a hit és szeretet.

Nem a vigasztalan gyász ünnepe, nem a gyötrelmes fájdalom napja ez, hanem egy gyászé, amely magasztos és a tulvilág reményével tölt el, egy fájdalommé, amely szent és amely a legkedvesebb nekünk.

Hűséges kifejezője a sírhalmokon lobogó tűz a világító, melegítő szeretetnek, mely az emberiség szivében él és amely nem hagyja elromlani a világot. S ezért megenyhül, megvigasztalódik halottak napján még az az ember is, akivel rosszul bánik az élet és gondok közepette zarándokol ki a sírok fényességének estéjén a temetőbe. Mert amint látja maga előtt a szeretet által feldiszített halál birodalmát, amint ül a sír fölött, melyet öntöz könnyeivel, minden benyomásnál erősebb lesz benne a tudat: hogy ne félj, hisz akármilyen lenne is a sorsod, akár a gyönyörűségek láncolata, akár a szenvedéseké, mégis csak ide fogsz jutni te is és vége lesz mindennek; egyenlő lessel azzal, akit irigyeltél és akit gyülöltél. És a halál tudata vigasz és remény a szenvedőnek, megnyugvás a boldognak. Halottak estéjén közvetlenül látjuk magunk előtt a Véget, de az nem borzalmas, nem ijesztő, hanem enyhületes és megnyugtató.

A gőgös, a büszke, a hatalma fokozott tudatában levő embernek nagy intés a halottak estéje. Látja, hogy ő is csak olyan, mint az utolsó napszámos sírján lobogó hitvány mécses: kiég és kialszik, elvész nyomtalanul a nagy mindenségben, amelyhez képest törpe és kicsinyes a legnagyobb ember is.

Ti hatalmasok és ti nyomorultak: menjetek ki a halottak estélyén a temetőbe és imádkozzatok és higyjetek. A bölcsőben, a koporsóban és az Úr szine előtt egyformák vagytok . . .

TÁRCZA.

Halottak napján.

Künn járok a temetőben,
Száraz galyat sodor a szél.
Oly különös, oly megható
Az érzés, mely szivemben kél.

Elgondolom, valy' mi lenne,
Ha a világ léte ótta
Valamennyi ember élne,
Egy sem halt vón' meg azóta.

Mily nagy lenne az a nyomor.
Mely ma nekünk osztályrészünk,
Mikor ma is harczok között
Egymást huzva, lopva élünk.

Oh fenséges, oh magasztos
Mindenható nagy irgalom,
Mit te tevél, te alkotál . . .
Örök abban a bizalom.

Sooky István.

A rongy.

I.

Hajnalfelé egy könyörgés volt már valamennyi czigánynak a szeme, hogy: az uristen áldja meg az urakat, ne huzassák tovább is a „kerek ez a zsemlyé"-t. Ezt húzatta tudniillik éjfelelőtti tizenegy órától kezdve az az öt kivasalt arczu megyei ur, akik a kávéház asztalán kombinált hadgyakorlatokat rendeztek a pezsgős palaczkokból.

Szinben a hangulatot nagyon bajos bifejezni, mert egy zagyvalék volt már ott a levegő, a zene, a beszéd, minden. Mert a levegőt majd, hogy harapnivalóvá tette a füst, a zene kalamajkót járó hangzavarrá lett, a társalgás meg vitustancsot járt.

Veéry Pál ur volt a duhajkodás hőse, az ő tiszteletére rendezték ezt a hétszer görbe estét: most nevezték őt vármegyei másodaljegyznek: — mert tombolt benne a szerénység: ő volt az ünnepség vezetője. Kivüle még négyen versenyeztek a pálmáért: ki issza a többit az asztal alá, ellenben eddig még egyiknek sem sikerült elnyernie a babért, mert valamennyi palack az asztalon volt és ők sem szórakoztak még az asztal alatt.

A czigányok kegyelemkérő tekintetének ugy látszik mégis megvolt a hatása, közel voltak ahhoz, hogy más helyütt folytatják a pezsgős üvegek manóvirozását. Egyszerre a diadal vonása pattant ki Veéry arcára, emint a kávéház tulsó sarkába pillantott:

— No ne! A doktorka! Tessék: a szolid és erényes életet élő bácsi, aki hajnali tudomásen hány órakor egy pohár viz mellett gubbasszt.

A többiekből dült a kacagás, Veéry pedig mindenképp szellemes akart lenni:

— Vagy talán ezt is Ezkulláp parancsolta Követőinek? Ugyan mindenféle Szent Gelérusz áldja meg: jöjjön már ide közibénk!

Beria doktor, egy vibráló nézésű fiatal ember, aki eddig ujságok mögé temetkezve ült a kávéház másik végén, ugy gondolkozhatott, hogy a filozófoknak nem minden esetben, de a becsipett embernek mindig igazat kell adni. Fölkelt hát és odament a kompániához.

— Mikép került maga ide, doktorka? — kérdezte még mindig csodálkozó tekintettel Veéry.

Amaz minden hangsulyozás nélkül, egyszerűen beszélt:

— Fájt a fejem. Nem tudtam aludni. Lejöttem egykicsit ujságot olvasni.

Az öt bácsi egy hahótába tört ki:

— No szép kis szórakozás hajnali három órakor.

Veéry uj szivarra gyujtott:

— Ha szépen megkérem, doktorka, issik velünk egy poharral, ugy-e?

A másik mosolygott:

Ez ugyan nem mondható valami jóan diétának, hogy éhgyomorra pezsgőt igyék valaki, különösen, ha az a valaki: orvos, node nem baj. Eljen! — szólt poharat fogva.

— Kicsoda? — kérdezte Veéry.

— Miattam akár az egyptomi khedive, — nevetett Beria doktor.

Veéry kuszált nézete egyenesebb lett:

— Jól van. Eljen az a khedve ur, vagy kicsoda, — de csak második sorban. Ki a vivat elősör?

A doktor arcza derüs maradt:

— Föltétlenül az akit ön akar.

— No, megmutatom, hogy én szeretem a doktorokat, iszunk hát az ön főnöke, a kórházi főorvos feleségének az egészségére.

És koccintottak, de mintha valami kellemetlen homály borult volna a doktornak a tekintetére.

Egyik ficsur valami tizennyolcz éves lehetett és örült, hogy ő ma Mummot iszik egészen komolyan — a földkerekség legártatlanabb képével fordult Veéry felé:

— Te Pali, bizonyisten irigyellek.

Talán a távol morajló veszt érezte meg a doktor lelke, mert váratlanul ő vágott közbe:

HETI HIREK.

Kunszentmárton, 1902. november 1.

— **Táncmulatság.** A kunszentmártoni gazdálkodó ifjaság 1902. évi november hó 9-én Siposs Kálmán vendéglőjében a szegény iskolás gyermekek felruházására jótékonyczélu tánczmulatságot rendez. Belépti-díj: személyenként 1 kor. 20 filler. Kezdete 8 órakor.

— **Országos gazdasagi munkassegely penztár.** Elvi jelentőségü es nagy fontossagu hatarozatot hozott a közigazgatasi birosag a gazdaknak czeledjeikkel szemben, ezek betegesge alkalmával felmaloi kötelezettségükre vonatkozólag. Egy conerét esetben ugyanis kimondotta, hogy a gazda czeledje utan minden esetben tartoznik a kórhazi költsegeket 30 napon at fizetni. Pennall tehat a gazdanak ezen kötelezettsege meg akkor is, ha czeledjet a kórhazba szallitast megelőlőleg mar a lakasan gyógyittatta es pedig tekintet nélkül arra, hogy az otthon való gyógykezeltetés mennyi időt vett igenybe. Ez elvi jelentőségü hatarozatot a közigazgatasi birosag azzal indokolja, hogy az 1898. evi 21. t.-cz. 5 §-a a gazdat a kórhazi köliseg viselesere kötelezi. Nem tekinthető tehat e kötelezettség teljesitesnek e hatarozat szerint az a körülmény, hogy az illető czeled mar megelőzőleg rendes orvosi apolasban részesült, de nem kórhazi apolasban. Ez a hatarozat is nagy mértekben ösztönözi a gazdakat arra, hogy czeledjeiket minel előbb beiratassak az Országos Gazdasagi Munkas es Czeledsegélypenztarba, mert ez esetben akar sajat lakasukon, akar a kórhazban ápoltattak czeledjeiket, a felmerült költsegeket csak előlegezniök kell, mert a penztar, ha a czeledet nem a gazda hibajabol érte a baleset, ezen költsegeket mindenkor megteriti. Sajat magan segit tehat az a gazda, a ki czeledjeit a munkaspenztarnal biztositja.

Rohamosan növekszik azoknak a szama, a kik aletnek biztositani maguk szamara a munkaspénztár aldasait. Nagy aranyu mozgalom indult meg a videken azon czélbol, hogy az Országos Gazdasagi Munkas es Czeledsegélypenztart alkalma legyen megismerni minden szegeny embernek, s hogy ily módon senkise maradjon tajekozatlanul ezen nemes emberbaráti intezmenyt illetoleg es senkise legyen megfosztva annak tamogatasatol tajékoztatasanga miatt. Naponkent veszszük a hirt az ország minden részébol, hogy minden valamire való köszséghen érdekczletet tartanak a munkaspenztár ismertetése czéljabol. Ezen erdekczlet népos volta es a lelkesedes, a melylyel mindenki, kinek ez módjaban es tehetsegeben all, a munkaspenztár működését elosegiteni igyekszik, biztos remenyt nyujt arra, hogy rövid idő alatt minden jóravaló gazdasagi munkas es foldmuveló tagja lesz a munkaspenztarnak.

— **Kihalgatasok a járasbirosagnal.** Mult hó 29-en ismet bánf-nyito kihalgatasok voltak a kir. járásbiróságnál a mult évben megejtett képviselő választásbol kifolyólag. Ezt az ügyet dr. Bozóky Árpad piszkálja meg most is jobb ügyhöz illő buzgalommal. Hogy dr. Bozóky Árpád a kir. járásbiróságnak haszontalan munkát okoz, ez a birosag baja. De hogy egy ember, pusztán azért, hogy egy vékony vesszőparipan lovagolojon évaken keresztül s ezért a m. kir. államkincstár 3—4 ezer korona tanudijat kifizessen, ez megis borzasztó állapot. Ezen haszontalan kiadásokért dr. Bozóky Árpádot vagy vagyonilag felelősse kellene vonni az államkincstarnak, vagy pedig ha ez nem lehetséges, akkor ugyanesak államköltségen a lipótmezei tebolyda megfigyelő osztályára kellene őt szallittatni.

— **Mükedvelő előadas.** A kunszentmártoni mükedvelő ifjaság az önkéntes tűzoltó testület javara, november hó 11-en, Szent Márton napjan, Siposs Kálman vendéglőjében, tánczestal egybekötött mükedvelő előadást rendez. Szinre kerül Almasi Tihamérnak 1000 arany frank pályadijat nyert négy felvonasos népszinmüve: a „Millimári."

— **Takarekpenztari sikkasztas** hire terjedt el Szolnokról. A sikasztott összeg 30—40 ezer korona, melyet a fama persze nagyra növelt. Most a Külső-szolnokmegyei takarékpénztár igazgatósága a nagyközönség, a részvényesek, az intezet betevői es hitelezői megnyugtatasara kijelenti, hogy való, hogy az intezet másodkönyvelője szabálytalansagot követett el, de ebből az intézetet semmifele kar nem érheti, mert az okozott kár nagyreszet az illető másodkönyvelő s hozzatartozoi reszerol fedezetet nyert, a netalani fedezetlen karert pedig az igazgatóság a törvényes felelősseg elvallalja.

— **Rendkivüli közgyüles.** Kunszentmarton község képviselőtestülete 1902. évi november 2-ik napjan vagyis vasarnap delelőtt 9 órakor a községháza tanácstermeben rendkivüli közgyülest tart a következő tárgysorozattal: 1. A piaczi helypénzszedesi jognak haszonbérbeadasara megtartott arveresről a jegyzőkönyv és Kovesdy Károly uto ajánlata bemutattatik. 2. Némedy János penztarnok ovadékanak elfogadasa tárgyaban ujabbi előterjesztés. 3. A kéményseprési illetek megállapitasa s kivetese irant előterjesztés. 4. A közsegi adoban a tandij szedésre vonatkozó jóvahagyott hatarozat bemutattatik. 5. A gazdasagi ismetlő iskola czéljara szükséges föld kisajátitasa tárgyaban varmegyei hatarozat. 6. Veress János tanitó fizetésének felemelese tárgyaban hozott hatarozat jóvahagyasanak bejelentése. 7. A tenyész allatok gondozója fizetésének felemelése tárgyaban hozott hatarozat jóvahagyasanak bejelentése. 8. Kallay Sandor ellen megitélt 56 korona 46 filler perköltseg torlese tárgyaban varmegyei hatarozat. 9 Kunsorba közseggel a közös vagyon megosztása irant tarfando tárgyalásra elő járosagnak utasitas adása. 10. A járda készités tárgyában előterjesztés. 11. Horpácsi István illetőségének megállapitása. 12. Tigyi Györgyné Sárközi Mária illetőségének megállapitása.

— **Jótekonyczelu zeneestély.** A fóvárosi irók és művészekiől egy megkeresést kaptunk arra nézve, hogy rendeztessünk egy zeneestélyt, melynek jövedelmét forditsuk Dankó Pista gyógykezeltetésere. Mult hó 28-án a zeneestély meg is lett tartva, de mindössze csak 9-en jelentek meg az estélyen. De azért Jóska csak huzta a szivből fakadó, szivhez szóló Dankó nótákat. Az összes bevétel 20 korona 60 fillér volt, mely összeget a zenekar egeszben átengedte Dankó Pista javára, mit Pósa Lajos kezelhez mult hó 29-én el is küldöttünk.

— **Sima Ferencz felmillioja.** Sima Ferencről, az Amerikába szökött egykori képviselőről kalandos hirt közöl egy hódmezővásárhelyi ujság. E szerint Sima felmillió koronát nyert kockajatékon egy Carssi Alfréd nevü gazdag francia embertől, aki passziólól utazott Amerikába egy par hónappal ezelőtt.

— **A méregkeverők fajdalma.** A lelketlen népbujtogatók, a kik szegény munkások fülecseiből elősködnek, nagyon meg vannak ijedve. Látják, hogy minden erőlködésük daczára is az országos Gazdasagi Munkás és Czeledsegélypénztár népszerűsége egyre terjed, s a nép mindjobban felismeri, hogy milyen áldasos ránézve ez az intézményünk. Persze ez nem tetszik az agitátor uraknak, mert ők egyaltalában nem azt akarják, hogy a nép boldoguljon, hanem hogy ők boldoguljanak. Miutan pedig a segélypénztár terjedésével az ő népszerűségük egyre fogy, kétségbeesett erőfeszitessel minden eszközt felhasználnak, hogy a népet tévutra vezessék és visszatartsák a pénztárba való belepestol. Hiába vala erőlködés. A nép erősebb, mint ők gondolják, s kezdik belátni, hogy nem az az ő barátja, a ki folyton és lelketlenül izgatja a fennálló társadalmi rend ellen, hogy ezen a czimen kiaszkamányolhassa az „Elvtársak" zsebeit, hanem a ki a népet biztositani akarja minden esetben ellen, s oda törekszik, hogy a beállhato munkaképtelenség esetén legyen miből megélni mindenkinek, a nélkül, hogy kérgetésre és alamizsnára szorulna.

— **Az elfogott penzhamisito banda.** Szekeres Zoltán verseczi rendőrfőkapitány mar regota éber figyelemmel kiserte Veisz János otthan hatalajdonos gyanus viselkedését s mindjárt sejtette, hogy az ő hálókat kerülnek ki a hamis huszkoronás és huszdinaros bankjegyek. Veisz, a kinek atyja egykor polgármester volt Verseczen, már egy izben kilencz évig raboskodott Lipótvaron pénzhamisitasert. A mostani nyomozasban résztvett a belgradi rendőrség feje, Protics Milutin es a szerb nemzeti bank kormánybiztosa, Danits Pál is, a kik e miatt több napig időztek alnéven Verseczen. A mikor vegre a bizonyitékok egész tömege együtt volt, a rendőrség a mult csütörtökön éjjel rajtacsapott a Veisz János egyik házában berendezett műhelyre, a hol a banda fején és ennek feleségén kivül még két főcsinkos éppen munkaban volt. A hamisitók nyomdája két szobat foglalt el s a modern technika minden eszközével fel volt szerelve. Volt benne egy könyomó-gép, egy nagyobb s egy kisebb gyorssajtó, nyomdai betüszekrenyek, harom fényképező készülék, teljes czinkografiai felszerelés, a hozzavaló vegyi szerekkel, festékekkel, papiroksészletel, finom papirvagó es simitó-gép, lemezek stb. Azonkivül a rendőrség 2500 korona készpenzt, 18.000 koronaról szóló takarékbetéti könyvet, értékpapirosokat s mintegy száz külföldi levelet talált, melyeknek szenzációs tartalmából kiderül, hogy Veisz János több külföldi pénzváltó-üzletel valóságos szerződést kötött hamis huszkoronás és huszdinaros bankjegyek szállitására. A gépeken és fölszerelésen kivül, melyeket ma szallittak be temesvari kiraly ügyészségre, a verseczi rendőrség 32 darab huszkoronás és 27 darab huszdinaros hamis pénzjegyet foglalt le, a melynek művészi kivitele általános hámulatot kelt. Érdekes, hogy Veisz, mint rab, a lipótvari fegyházban tanulta meg a könyomás mesterségét, utóbb aztán elsajátitotta a fényképezést, a czinkografiai eljárást is. Eddig nyolcz embert fogtak

---

— Ugyan miert irigyli Veéry urat?

A zöld kis fiesur felöltötte a jelentőséggel teli arczat:

— No, hallja, hát csak nem utolsó dolog főorvosné kegyelmel dicsekedni . . .

A doktor szemeből menten szikra pattant ki.

A teljesen elazni készülő kamasztu pedig sóhajtó irigykedéssel rebegte:

— Volnék tiz esztendővel öregebb! . . .

Veéry eddig boldog megelégedettséggel hallgatta a párbeszédet. Nem tartotta szükségesnek, hogy közbeszóljon. Most egyszerre felütötte a fejét:

— Te gyerek, mi volna akkor, ha öregebb lennél?

A kis mummozó csettintett egyet a nyelvével:

— Hát elcsaláznám a kezed alól az asszonykat.

— El-e?

— De el ám!

— Veéry ajkára szuverán mosoly suhant:

— Szüless meg akkor még egyszer kicsikém! Szeretném azt az eleven embert látni, ki azt az asszonyt az ón kezemről elütni! . . .

Berla doktor hidegen, külső izgalom nélkül felkelt.

— Hová megy? — kérdezték csodálkozva.

A doktor hangja maro volt:

— Akar inkább bultkbo, ahol nincs ugyan megyei második ügyező, de zsákhordó sem, aki hazudik: asszonyról hazudik.

II.

A két rédengotos ur komolykodott mint akiken a világhéke nyugszik.

A doktor szava egy jég volt, de nem igen lehetett volna rajta léket törni: szilárd volt és tömör.

— Uraim, természetes, hogy segédeim rendelkezésükre fognak állani. Engedelmükkel azonban egy pillanatra eltérek a formáktól és tudtukra adnek valamit.

A két rédengót vértelen maradt.

— Azt, — folytatta Berla doktor: — hogy ez nem lesz megoldás. Asszonyról, uri asszonyról hazudott egy ur: rongy lett belőle. Ez a megverekedés ujból lovagá üti őt, a rongyot pedig felre szokás dobni.

A két rédengót meghajtotta magát:

— Ez a rongy a mi segitségünkkel nem lesz lovag. Mi csak sértésről tudunk, részletről nem. A rongyot felre szokás dobni . . .

Fay Sándor.

el: Velsz János, Velsz Jánosné született Silber Józefát, Erdmann József lugosi földbérlőt, mint főügyelőtársat, Rucsz Dóme földbérlőt, Wohlgemuth Ferencz műszerészt, a ki a hamisító nyomda gépeit tartotta rendben, Szuvarov Péter, Ivanicza Miklós és Katalin János fölmiveseket.

— **Kivonat az állami anyakönyvből.** Okt. 18-tól okt. 30-ig. Születtek: Hegedüs Rozália Nagy Mária, Gulyás Ilona, Farkas Mária, Kruszlicz Lukácz, Kurucz Gergely, Doba Rozália, D. Gyallai Margit, Molnár Anna, Szabó József, Sári András, Sulyok Katalin, Habranyi Márton, Kerekes Mária, Kiss S. Erzsébet Borbála, Kardos Márton, Koncz József, Jósza Anna, Cs. Tóth András, Hegedüs Erzsébet. — Házasságot kötöttek: Horváth Kálmán és Bóta Erzsébet, Vay János Alajos és Gyenes Ilona, Gácsi Pál és Huszár Katalin, Gulyás Balázs és Samu Rozália, Hörcsök Ignácz és Józsa Anna. — Meghaltak: Imre Mária 8 napos, Tóth István 80 éves, Németh Ilona 23 hónapos, Szabó Etelka 3 hónapos, Hegedüs Elek 2 hónapos, Hegedüs József 59 éves, Özv. Szakál Jánosné Papp Klára 67 éves, Czakó Rozália 13 hónapos, Komár László 1 hónapos, Berta Márton 2 éves, Rezely György 46 éves, Varga Gézáné Karsai Borbála 38 éves, Magyar Margit 1 hónapos, Zámodics Imre 76 éves, Barna Erzsébet 23 éves, Kézsmárky Ferencz 15 éves.

CSARNOK.

Temetőben.

Játszik a szél czipruséggal,
Sirból hajtott gyér füszállal.
Cziprus füszál azt susogja
Itt nyugszik a szerelemnek
Egy bolondja.

Az elment az esküvőre,
Ez kiment a temetőbe,
Itt is maradt mindörökre...
És most kijött a sirjához
Egy menyecske.

Ül a siron, fol-föl jajdul.
Mondhatatlan néma jajtul:
„Utálom már az uramat,
De még jobban önmagamat,
Önmagamat."

Sz. E.

Egy kis tévedés.

Az elnök: Kifogom hallgatni az általános kérdésekre. Üljön egyenesen! Vegye ki a kezét a zsebéből!

A vádlott: Sajnálom, nem tehetem.

Az elnök: Miért?

A vádlott: Erre az egy kérdésre megtagadom a feleletet.

Az elnök: No ez már igazi impertinencia!

A vádlott: Hiszen ha minden áron tudni akarják, megmondhatom az okát. A kabátomról hiányzik két gomb, ennélfogva zsebeimbe kell nyulnom, hogy a kabát két szárnyát összetartsam. Ha pedig netalán szétnyitnám szárnyait, meggyőződhetnék a tekintetes kir törvényszék, hogy gallér és manzseita van ugyan rajtam, de az ingnek csak a helye van meg.

Az elnök: Az már más! Mi a foglalkozása?

A vádlott: Ime a névjegyem:
Salamon Salamon
elfogadó, kibocsátó és forgató
Budapest.

Az elnök: Micsoda? Ezt ön foglalkozásnak nevezi?

A vádlott: Természetesen. Tudvalevő dolog, hogy a pénzintézetek a váltón három aláirást követelnek. A hitelt kérőnek két kezest kell állítani, akik közül egynek feltétlenül hitelképesnek kell lennie; a másik azonban bárki, a legszegényebb ördög is lehet. Ez a másik én vagyok. Nagyon sok esetben megvan az egyik, de a másik hiányzik s ilyen esetekben én rendelkezésére állok néhány forintért.

Az elnök: És ebből megél?

A vádlott: No hát nem viszek olyan háztartást mint pl. az elnök ur, nem öltözködöm olyan elegánsan, mint pl. az ügyész ur, de sokkal kényelmesebb dolgom van, mint pl. a diurnistának.

Az elnök: Rettenetes sok váltója lehet forgalomba!

A vádlott: Az már bizonyos. Épen a mult hónapban irtam alá az ezredik forgatványt.

Az elnök (hirtelen): Hát ezt a váltót mikor irta alá?

A vádlott: Ezt? ... Tévedni tetszik. Nem irtam alá.

Az elnök: A vizsgálóbiró előtt beismerte.

A vádlott: Tévedni tetszik. Engem a vizsgálóbiró ki sem hallgatott.

Az elnök: Ejnye, ejnye! Már minek tagad ilyeneket? Ime a jegyzőkönyv amelyet aláirt. És a szakértők és három tanu is ön ellen bizonyitanak.

A vádlott: Tévedni tetszik azok a tanuk nem bizonyithatnak én ellenem semmit. Szegény ember vagyok, de tisztességes. Nem áltam még törvény előtt soha.

Az elnök: Talán azt is letagadja, hogy a vádhatározatba belenyugodott? Nem föllebbezte meg.

A vádlott: Ez már mégis sok! Alászolgája. (Menni akar.)

Az elnök: Ha itt nem marad fogházőröket hivatok!

A vádlott: Csak tessék! ... Nem gondoltam, hogy a nagyságos ur igy megszekirozhat valakit.

Az elnök: Megálljon csak! Hátha tévedés van a dologban. Hol lakik ön?

A vádlott: Az aréna-uton, 39|A szám alatt.

Az elnök: Bocsánatot kérek, önnek igaza van. Az a Salamon Salamon, akivel dolgunk van az aréna-uton, 39|B. szám alatt lakik.

A vádlott: Kedves kis tévedés! Ajánlom magamat.

Gutius.

Enyészet.

Sivitó, hüvös, őszi szél
Rázza a sárga levelet,
Gyenge, hágyadt napsugarak
Lehelnek már csak életet.

Elnyilott a rét virága,
Eltünt a baj, a kéj, varázs,
Nem szállong a tarka lepke,
Nem döngicsél a méh, darázs.

Üresek a tarlott bokrok,
Nem zeng, dalol madársereg,
Himbálózó száraz ágon
Szomoru veréb csicsereg.

Minden oly bus, merre járok,
Pusztulástól irtóz a lét; —
Lelkemnek meg az nyujt vigaszt...
Elébb, utóbb eljö a vég.

Mért irtózzam, miért fájjon?
Hisz nem volt egy oly pillanat,
Melyben boldog lettem volna,
Vagy annak tudnék másokat.

Hiába küzdtem nappal, éjjel,
Fáradtan unos-untalan,
Árnyát láttam fényderünek,
De maradtam boldogtalan.

Szerettem úgy, mint akárki,
Ő viszonzá szerelmemet,
De a szükség közbe állott,
S megfoszta tőle engemet.

S ha test, ha szív összetörve,
Az enyészetnek kezdete,
Csak vigasz megváltás lehet
A zord halál hideg szele.

Keblemnek nincsen lakója,
Üres az is, mint a berek ...
Rég elrablák minden kincsét
Haszonravágyó emberek.

Sivitó, hüvös, őszi szél,
A zord halál biztos jele,
Szálló bikanyál a légben
A természet szemfödele.

Azért járom a ligetet
Otthonát a pusztulásnak,
Haldokló lelkem sirása
Fájdalmat nem okoz másnak.

Sodky István.

Vallomás.

Hideg világ van ott künn. Fu a szél.
Szemembe köny szökik, szivem remeg.
Maradjunk itthon, lásd, oly zord a tél
S irigyek és durvák az emberek!

A tarka élet nem való nekünk;
Nem jobb-e suttogásom, hallanod?
Előttünk játszik édes gyermekünk
S nyakamba kulcsolódik két karod.

Feledjük a hiu komédiát,
Mely fö'di létünk piaczán folyik;
A félhomályban hadd ölellek át,
Elálmodozva késő alkonyig!

Lámpát ne gyujts, szobánk sötét legyen!
Én látlak igy is, lelkem napja te!
Szemem a mindenségben láthat-e?

Hunyt szemmel érzem a varázsodat;
Szeretnék igy meghalni, boldogan,
A mig fölöttünk ez a pillanat
Nyom nélkül, mint egy álom elsuhan.

Rudnyánszky Gyula.

Szezon előtt és után.

A leányos apa:

Már megint itt van ez az átkozott szezon! A nap forrón tűz, a szinházakat bezárják, az asztfalt olvad. Pár nap még és nincs az a fegyházviselt ember, a kinek több oka lenne a szégyenkezésre mint annak, a ki még mindig a fővárosban lézeng. Otthon baljóslatú szél csend van. Csak a szemek beszélnek. A feleségem tekintete baljóslatú, a leányomé Margité az bánatos! De mindkét szempár azt kémli, visszálja az arcom vonásaiból, a mozdulataimból, minden elejtett szavamból, hogy meg van-e már a fürdőkölsség? Es én mindennap ujra kénytelen vagyok arcom minden vonásával, minden mozdulatommal szavammal jelezni, hogy semmi, még mindig semmi.

Hiszen, hogy a pénz megless, az bizonyos. Előkerült tavaly, két év, három év előtt is, pedig ép oly kevéssé tudtam, hogy honnan vegyem, mint most. Azután ismét elutaztunk. B. Füredre. Kiveszünk a legjobb szobákat, lefizetjük a gyógypénzt, a zenepénzt, fürdőpénzt. A feleségem és leányom napjában öttször öltözködnek. A mi valamirevaló ember a fürdőn található, az mind csatlakozik hozzánk. Margitot ünneplik ... Kirándulások, vacsorák, Anna-bál, Margit-bál, Eufrozina-bál és bálok az összes nőnemi szentek javára, melyeken a pezsgőt és cigányt természetesen én fizettem. Azután vége a szezonnak — az udvarlók elpárolognak és Margit pártában marad, épugy, mint tavaly, két éve és három éve. Mindennek pedig természetesen én vagyok az oka; nem voltam elég ügyes, tapintatos, élelmes, nem tudtam lekötni az ifju urakat. Visszajövünk. A feleségem ném sem nés, egész a báli szezonig, a mikor ujra kezdődik a szembeszéd a báli költségek tárgyában.

És ha meggondolom, hogy az évnek ez a szaka voltaképen üdülésre van szánva!

A szép asszony:

Tegnap hozták haza az uj toalettjeimet, a

strandcipőket és a kalapokat. Van köztük egy áttört szalma, egy kis csipke rajta, jóformán semmi disz — nyolczvan forint, de elragadó. És a nyers selyem angol ruhám, mily pompásan sikerült! A kövér Sármanyné — mert ő is Norderneybe jön — megpukkad, ha meglátja a csupa sikkes, smart holmi, a mikkel igazán nem fogok szégyent vallani.

Ha megzondolom, hogy mindezt az én jó öregemnek köszönhetem, igazán, szinte lelkismeretfurdalást érzek. Három hónapra itt hagyom egyedül ebben a forró, füledt városban. De hát végre is én nem vagyok az oka, hogy öt a kötelesség itthon tartja. Arról meg éppen nem tehetek, hogy Tahy Pista is éppen Norderneyben nyaral. Ej, hisz egy kis kacérkodásnál tovább ugy sem megyek, abban talán nincs semmi. (Elkaczagva) Ah. Istenem, mily szép mégis ez a fürdőszezon!

A primadonna:

Az utolsó héten megint két kilót gyarapodtam. Rettentő, hogy már a maszszásban sem lehet bizni. Hizom, hizom, lassan de feltartóztatlan biztonsággal. A kérhetetlen mérleg egyre többet mutat. Nem eszem jó formán egyebet száraz zsemlénél, nem iszom többet naponta egy fél pohár ásványviznél — és mégis hizom. Van kocsim, toaletem, ékszerem, imádók hevernek a lábaim előtt, fürdőm a hir és dicsőség sugaraiban és mindezt megkeseriti az a sötét, kétségbeejtő gondolat, hogy hizom. S e mögött ott lappang az elhervadás, megvénülés és mint végső rém a komikus anya szerepköre . . .

Szerencsére itt van az áldott fürdőszezon! Oh bár repülhetnék már el, abba a csodás, felülmulhatlan, isteni fürdőbe! Tavaly is tizenkét kilót fogytam három hónap alatt. Igaz, hogy tavaly még nem volt ilyen erős hajlamom a hizásra — és mi türés-tagadás, fiatalabb is voltam. De azért reméljünk!

Istenem, istenem, vajjon ebben a szezonban megfogyok-e?

A beteg:

Ujra itt a szezon. Az emberek elmennek, fürdőre, mulatni, elvezni az életet, folytatni a tél örömeit. Én is megyek. De mi öröm vár én reám? A napsugar vakit, a zaj faj, az emberek öröme elkeserit. Meg kell lapulnom, mint az üzött vadnak. Terhere vagyok magamnak és másoknak. Oh, a fürdőszezont az egészségesek nek találtak ki.

De vajjon meggyógyulok-e legalább? . . .

Battaszéky Lajos.

Kiadó-tulajdonos

ÖZV. CSANÁDY JÓZSEFNÉ.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és
europai nemes gyökeres és sima vesszők melyen
I-osztálybeli arakon. Oltvány ezre 90—100 frt.
Mindenik a legkivalóbb bor- és csemegefajokból,
fajtiszták, teljes jótallással. Ha a szállitmány a
megrendelőnek meg nem felelne, úgy az oda- és
visszaszállitási költséget, valamint a megrendelő
altal kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visz-
szatérítem, így mindenki ebbeli szükségletét az én
kösbegemen házhoz szállitva tekintheti meg.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemetek és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény.
Ez az egyedüli melyből oly örökös kerités nevel-
hető par év alatt, rendkivül csekély kiadással
melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még
az apró nyulak sem hatolhatnak át, ugy, hogy a
bekeritett részek teljesen kulcsczár zárhatók. Min-
den rendeleshez rajzokkal ellatott ültetesi és ke-
zelesi utasitas mellekelteik. Bővebb tajékozás
végett szines fénynyomatu diszes árjegyzékek ing-
yen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezet-
ség nélkül. Az árjegyzéken kivül egy oly könyvet
kap ezzel, ki czimét egy levelezőlapon tudatja, hogy
nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát
hasznra ne forditanák, városon, falun, pusztán,
gazdag és szegény családnál egyaránt. Igy
még azoknak is érdekében áll, kik rendelni sem-
mit nem akarnak, mert benne oly közlemények
foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgalatot
tesznek.

Diócsemeték Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tekintve nyézetésem jó minden gazdaságban rendkivül elterjedt.

Czim: „Ermelléki Első Szőlőoltvány-Telep, Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

Óh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

köhögés, rekedtség és elnyalkásodás ellen gyors és biztos hatásunak

Egger mellpasztillái,

az etvagyat nem rontják és kitünő izüek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő és szétküldési raktár:

„NÁDOR" GYÓGYSZERTÁR

Budapest, VI. Váczi-körut 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyitott.

Kapható Kunszentmártonban: Lukács Andor, Netzasek Rezső gyógyszertáraikban.

Hirdetmény.

Szántó Antalné Molnár Mária nyul-utcában levő 503 számu háza füzlethelyiséggel haszonbérbe kiadandó. Lakás uj évkor foglalható el. Értekezni lehet a tulajdonos házánál.

A Richter-féle

LINIMENTUM CAPS. COMP.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszer, a mely már több mint 33 év óta megbizhatóan bedörzsölésekl alkalmaztatik köszvényesi, ezüzzel és megbélszelesi.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bersaárnak óvatosak legyünk de csakis szedett dobozokban a „Horgony" véjjegyével és a „Richter" czégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszertárban kapható. Főraktár: Török József, gyógyszerésznél Budapesten.

Richter F. Ad. és társa,
cs. császár. és kir. udvari szallitók
Rudolstadt.

Franklin-Társulat kiadása.

Magyar remekirók

a magyar irodalom főbb müvei — 55 kötetben, diszes vászonkötésben.

Ára 220 korona.

Tartalmazza:

* Arany János
* Arany László
* Balassa Bálint
* Bajza József
* Berzsenyi Dániel
* Csiky Gergely
* Csokonai V. Mihály
* Czuczor Gergely
* Dayka Ferencz
* Eötvös József br.
* Fazekas Mihály
* Garay János
* Gyadányi József
* Kármán József
* Gyöngyössy I.
* Katona József
* Kazinczy Ferencz
* Kemény Zsigmond
* Kisfaludy Károly
* Kisfaludy Sándor
* Kölcsey Ferencz
* Kossuth Lajos
* Madách Imre
* Mikes Kelemen
* Pázmán Péter
* Petőfi Sándor
* Reviczky Gyula
* Széchenyi István gr.
* Szigligeti Ede
* Teleki László gr.
* Tompa Mihály
* Vajda János
* Vörösmarty Mihály és Zrinyi Miklós müveit.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók"-ban örökbecsü főmüveikkel képviselve vannak összes nagy iróink Balassa Balinttól, a szerelem trubadurjától kezdve egészen Reviczky Gyuláig, a korán elhunyt költőig.

A Franklin-féle „Magyar remekirók" 55 testes kötete felöleli a legkecsesebbet, mit a magyar szellem öt század óta az irodalomban teremtett és hivatva van arra, hogy minden családi könyvtár gerincze legyen.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók" 55 kötete egyöntetű diszes kiadásban csak 220 koronába kerül, mig a magyar klasszikusok eddig megjelent különböző, nem egyöntetű kiadásai együtt mintegy 600 koronába kerülnek.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók" kiállitása méltó a nemzeti mű jelentőségéhez. A müvészi, de egyszerű kötés erős, angol vászonkötés, a legtartósabb, a mi e nemben létezik. A mü papirja famentes, soha meg nem sárguló; betüi külön e czélokra készülnek.

A Franklin-féle „Magyar Remekirók" öt kötetes sorozatokban jelennek meg. Az első öt kötet 1902 elején hagyja el a sajtót és azontul minden félévben jelenik meg egy-egy öt kötetből álló sorozat.

Sajtó alá rendezik és az illető iró élete és munkáinak jellemzését tartalmazó bevezetéssel ellátják:

Alexander Bernát
Angyal Dávid
Badics Ferencz
Bánóczi József
Beöthy Zsolt
Berzeviczy Albert
Bayer József
Endrődi Sándor
Erdélyi Béla
Ferencz Zoltán
Fraknói Vilmos
Gyulai Pál
Heinrich Gusztáv
Kozma Andor
Kossuth Ferenc
Koroda Pál
Lévay József
Négyessy László
Riedl Frigyes
Rácsi Jenő
Széchy Károly
Szoll Kálmán
Váczi János
Vadnai Károly
Voinovich Géza
Zoltvány Irón.

*A csillaggal jelzett remekirók müveinek kiadási jogát a Franklin-Társulat magának szerződésileg biztosította, ugy hogy azt más kiadó ki nem adhatja, ezen irók müvei semmiféle más gyüjteményben ez idő szerint meg nem jelenhetnek.

A Franklin-Társulat által kiadott Magyar Remekirók II. sorozata épp most jelent meg, és a következő köteteket tartalmazza:

Arany János munkái 2 kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes.
Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferencz.
Reviczky Gyula összes költeményei Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Karoda Pál.
Szigligeti Ede szinmüvei 1 kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József.
Vörösmarty Mihály munkái 2 kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

Még a télen megjelent I. sorozat pedig az alábbi öt kötetet adja:

Arany János munkái I. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.
Vörösmarty munkái I. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.
Tompa Mihály munkái I. Sajtó alá rendezte Lévay József.
Garay János munkái. Sajtó alá rendezte Ferenczi Zoltán.
Csiky Gergely szinmüvei. Sajtó alá rendezte Vadnay Károly.

Megrendelésekeet elfogad minden hazai könyvkereskedés vagy a Franklin-Társulat Budapesten.

Nyomatott özv. Csanády Józsefné könyvnyomdájában Kunszentmártonban.